

ספר בת עין

דרושים לפרשת פינחס

בְּאֶמְרוֹ בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתַי בֵּין הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי וּבֵין וְלֹא כִּלְיֹתִי, וְהָלֹא שְׁנֵי הַטּוֹבוֹת הָיוּ מִחַמַּת שְׁקֵנָא קִנְאָת ה' צְבָאוֹת, וְכִף הָנָה לִיָּה לְמִימֵר הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי וְלֹא כִלְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתַי בְּתוֹכְכֶם וְכוּ' יְעוּזִין שָׁם בְּאוֹר הַחַיִּים^א.

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתַי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כִלְיֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאֹתַי, לְכֵן אֲמֹר הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וְדַקְדַּק הָאוֹר הַחַיִּים לְמַה הַפְּסִיק הַכְּתוּב

א. זה לשונו באור החיים שם: ולא כליתי וגו', צריך לדעת למה כתב הסיבה שהיא 'בקנאו את קנאתי בתוכם', באמצע שני פרטי המסובב שהם 'השיב את חמתי', 'ולא כליתי וגו', שהיה לו לומר על

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתַי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כִלְיֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹתַי, לְכֵן אֲמֹר לוֹ הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. (במדבר כה:י-יב)

"And Hashem said to Moshe to say: Pinchas the son of Elazar, the son of Aharon the Kohen revoked my wrath from upon the B'nei Yisrael through his vengeance for me among them and I did not destroy the B'nei Yisrael in my vengeance. Therefore, say to him that I am giving him my covenant of peace." (Bamidbar 25:10-12)

The Bat Ayin begins with a question about the order of the text, which includes four points: 1) Pinchas turned

away Hashem's wrath 2) Pinchas succeeded at doing so because of his vengeance against Zimri to defend Hashem's honor 3) As a result, Hashem did not destroy the B'nei Yisrael 4) Pinchas consequently merited to receive Hashem's covenant of peace.

וְדַקְדַּק הָאוֹר הַחַיִּים לְמַה הַפְּסִיק הַכְּתוּב בְּאֶמְרוֹ בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתַי בֵּין הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי וּבֵין וְלֹא כִּלְיֹתִי, וְהָלֹא שְׁנֵי הַטּוֹבוֹת הָיוּ מִחַמַּת שְׁקֵנָא קִנְאָת ה' צְבָאוֹת, וְכִף הָנָה לִיָּה לְמִימֵר הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי וְלֹא כִלְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתַי בְּתוֹכְכֶם וְכוּ' יְעוּזִין שָׁם בְּאוֹר הַחַיִּים.

The Or HaChayim asks why the pasuk interrupts the description of "Pinchas turned my wrath from upon the B'nei Yisrael" and the

כַּפָּרָה עַל שְׁמִיעֻטָּתִי אֶת הַיָּרֵחַ, וְזֶהוּ חֲטָאת לֵה'. וַיִּכְבֶּר הַקָּשׁוּ הַמְּפָרָשִׁים מֵהוּ הַלְשׁוֹן 'הִבִּיאוּ עָלַי כַּפָּרָה', וְעֵינַי שָׁם בְּדַבְרֵיהֶם². גַּם דְּבַרֵי הַזֹּהֵר הַקָּדוֹשׁ (ח"ג

וְנִרְאָה לְבָאֵר זֶה, עַל פִּי הַגְּמָרָא (חולין) מִפְּנֵי מָה נִשְׁתַּנָּה שְׁעִיר שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁנֹאֲמַר בּו חֲטָאת לֵה', אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִבִּיאוּ עָלַי

זה הדרך 'בקנאו וגו' השיב וגו' ולא כליתי' וגו', או על זה הדרך 'השיב וגו' ולא כליתי וגו' בקנאו וגו'.

ב. עיין רי"ף שבועות א, ב מדה"ר: אמר לו הקב"ה הנני עושה לך כבוד שמישב דעתך תחת שמעטיך, ומאי ניהו שיהו ישראל בכל ראש חדש מקריבין קרבן לפני לכפר עונותיהן, לפיכך אמר הקב"ה הביאו כפרה לפני בראש חדש לכפר עליכם, כדי שתשלימו עלי קרבן כפרה זה הוא הכבוד

second act of Divine mercy, "**and I did not destroy the B'nei Yisrael with the reason for both, which was "because of his vengeance for me among them?"**" Why does the pasuk say "Pinchas turned my wrath from upon the B'nei Yisrael through his vengeance for me among them and I did not destroy the B'nei Yisrael" rather than saying "Pinchas turned my wrath from upon the B'nei Yisrael and I did not destroy the B'nei Yisrael because of his vengeance for me among them?" After all, both merciful acts of Hashem's "turning His wrath from the B'nei Yisrael" and His decision not to destroy the B'nei Yisrael were the result of the vengeance of Pinchas so the expression "because of his vengeance for me among them" should appear after both statements. **See the answer that the Or HaChayim offers.**

The Bat Ayin begins to explain a solution to this question according to

the teachings of Mussar:

וְנִרְאָה לְבָאֵר זֶה, עַל פִּי הַגְּמָרָא (חולין) מִפְּנֵי מָה נִשְׁתַּנָּה שְׁעִיר שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁנֹאֲמַר בּו חֲטָאת לֵה', אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִבִּיאוּ עָלַי כַּפָּרָה עַל שְׁמִיעֻטָּתִי אֶת הַיָּרֵחַ, וְזֶהוּ חֲטָאת לֵה'.

It seems that we can suggest an explanation of this question based on the Gemara (Chullin 60b) which says: "What is unique about the goat offering of Rosh Choesh that it is described as 'for Hashem?'" Hakadosh Baruch Hu said to the moon 'they (the B'nei Yisrael) will bring an atonement offering for me since I minimized the moon.'" This is why this offering that is brought on Rosh Chodesh when the moon's appearance is renewed is called a "sin offering for Hashem."

Why is the goat-offering that is bought on Rosh Chodesh an "atonement" for Hashem's decision to minimize the moon?

וַיִּכְבֶּר הַקָּשׁוּ הַמְּפָרָשִׁים מֵהוּ הַלְשׁוֹן הִבִּיאוּ עָלַי כַּפָּרָה, וְעֵינַי שָׁם בְּדַבְרֵיהֶם. גַּם דְּבַרֵי הַזֹּהֵר

מקודם הפסוק (תהלים קמה, טז) 'פֹּתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן', הִנֵּה זֶהוּ כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂצָרִיךְ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בִּשְׁם יִשְׂרָאֵל יִכּוֹנֶה, לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא בְרוּךְ הוּא אֶחָד יְחִיד וּמְיֻחָד בְּתַכְלִית הַיְחוד שְׂאִין כְּמוֹהוּ

(ט:): שְׂאֵמֶר הִבִּיאוּ עָלַי כְּפָרָה בְּגִין דִּיתְבַּסֵּם מֵה דְעָלַי, כְּמָה דְאָתָּ אֵמֶר (ישעיה ו, ב) 'שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ', עַד כָּאֵן לְשׁוֹנִי, וְכִפְשׁוּטוֹ אֵין לוֹ פִּירוּשׁ כָּלֵל.

אֲכֹן אַעֲן וְאוֹמֵר גַּם אֲנִכִּי מֵה שְׂיֵשׁ לְרַמְזוֹ בְּזָה עַל פִּי מוֹסֵר, וּנְבָאָר

שאמרתי לעשות לירח בשביל שמעטתיו, וזה הוא פירוש הביאו כפרה עלי שמעטתי וכו'. ועיין עוד ריטב"א שבועות ט, א: הכי גרסינן וכן גירסת כל הספרים הביאו כפרה עלי שמעטתי את הירח. והכי משמע מהא דמהדרין דא"כ לימא קרא על ה' אלמא עלי גרסינן, ולא גרסינן על שמעטתי, והרבה פירושים נאמרו בו, ועל דרך האמת סוד גדול בדבר רמזו בפרשת בראשית בפירוש התורה לרבינו הגדול ז"ל. אבל המחזור שבפ' לפשוטו הוא כי לשון כפרה זה הוא כולל שני דברים, לשון כפרה ממש, ולשון פיוס, כלשון אכפרה פניו במנחה, וה"ק כפרה שלכם שיהא בה פיוס עלי ללבנה שמעטתיה, ועלי כמו במקומי, ולשון הכתוב שאמר לחטאת לה' כולל לשניהם, לחטאת לישראל לה' לחטאת ולפיו' בשביל השם.

ג. בזה"ק שם: אמר רבי שמעון, אמר קודשא בריך הוא, הביאו עלי כפרה בראש חדש, עלי ודאי, בגין דיתעבר ההוא חויה, ויתבסם מאן דבעיא. עלי, כמה דכתיב (ישעיה ו, ב) 'שרפים עומדים ממעל לו', ועל דא כתיב בקרח (במדבר טז, יא) 'הנועדים על יהוה', דבגיניהון אתער מאן דאתער, דאתי מסטרייהו.

הקדוש (ח"ג עט:): שְׂאֵמֶר הִבִּיאוּ עָלַי כְּפָרָה בְּגִין דִּיתְבַּסֵּם מֵה דְעָלַי, כְּמָה דְאָתָּ אֵמֶר (ישעיה ו, ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ, וְכִפְשׁוּטוֹ אֵין לוֹ פִּירוּשׁ כָּלֵל.

The commentators have already analyzed Hashem's expression "they will bring an atonement offering for me" and one can investigate those explanations for further insight.

אֲכֹן אַעֲן וְאוֹמֵר גַּם אֲנִכִּי מֵה שְׂיֵשׁ לְרַמְזוֹ בְּזָה עַל פִּי מוֹסֵר, וּנְבָאָר מִקּוּדָם הַפְּסוּק (תהלים קמה, טז) פֹּתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן,

I would like to suggest, however, another solution according to the teachings of mussar, which is

hinted to in the pasuk (Tehillim 145:16) "You open your hand and satisfy every living thing with desire."

Belief in Hashem and Divine Providence

הִנֵּה זֶהוּ כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂצָרִיךְ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בִּשְׁם יִשְׂרָאֵל יִכּוֹנֶה לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא בְרוּךְ הוּא אֶחָד יְחִיד וּמְיֻחָד בְּתַכְלִית הַיְחוד שְׂאִין כְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פְּנִים, וְהוּא לְבָדוֹ אֵלֵהִינוּ הֵה הָה וְיִהְיֶה, מְנַהֵג וּבוֹרָא לְכָל הַבְּרוּאִים, וּמְשַׂגֵּחַ עֲלֵיהֶם בְּפִרְטֵי פִּרְטוֹת, וְהוּא לְבָדוֹ עֲשֵׂה וְעוֹשֵׂה וְיַעֲשֵׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים.

A significant principle in the

יותר מרצון הבורא יתברך שמו, כי צריך להאמין אם רצון הבורא יתברך שמו לתת לו זה הדבר, בנודאי הוא יתן לו בלתי מניעה, ואם אין בזה רצון הבורא למה ייגע את עצמו להכל ולריק ללא יועיל.

וזה פיונת חז"ל שאמרו (אבות פ"ד מ"א) איזהו עשיר השמח בחלקו, היינו שישמח ברצון הבורא ולא יחפוץ יותר,

בשום פנים, והוא לבדו אלהינו יהיה הנה ויהיה, מנהיג ובורא לכל הברואים, ומשגיח עליהם בפרטי פרטות, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. וכשבא לבחינת אמונה זו, אין לחפוץ ולהשתוקק לשום דבר בעולם, רק יהיה כל חפצו ומגמתו והשתוקקותו למלאות רצון הבורא יתברך, ולא לחפוץ

service of Hashem is that every person who is called a Jew (literally a "Yisrael") must believe with complete faith that the Creator is One, singular, and unique in a way that is unlike any other oneness. He alone is our God, who was, is, and will always be the Manager and Creator of all creation. He oversees everything to the greatest detail and He alone made, makes, and will make all things produced.

Achieving true *emunah* leads to yearning to fulfill Hashem's will and being happy with one's situation

וכשבא לבחינת אמונה זו, אין לחפוץ ולהשתוקק לשום דבר בעולם, רק יהיה כל חפצו ומגמתו והשתוקקותו למלאות רצון הבורא יתברך, ולא לחפוץ יותר מרצון הבורא יתברך שמו,

When one achieves this level of *emunah*, he has no desire or need for anything else in the world, for his only desire, goal, and yearning will be to complete the will of the Creator, blessed be He.

כי צריך להאמין אם רצון הבורא יתברך שמו לתת לו זה הדבר בנודאי הוא יתן לו בלתי מניעה, ואם אין בזה רצון הבורא למה ייגע את עצמו להכל ולריק ללא יועיל.

One must believe that if it is Hashem's will to give him something then Hashem will certainly give it to him without any setback. However, if it is not the will of the Creator to give him something, why should he toil for nothing to see no results?

Happiness is achieved when one appreciates that all of his blessings are from Hashem and it is foolish to crave more than Hashem's has blessed him with.

וזה פיונת חז"ל שאמרו (אבות ד, א) איזהו עשיר השמח בחלקו, היינו שישמח ברצון הבורא ולא יחפוץ יותר. This was the intention of Chazal when they said (Avot 4:1) "Who is wealthy? One who is happy with his lot." This refers to someone who is happy with what the will of the Creator (i.e. what Hashem has given him) and doesn't .desire more

וְזֶהוּ כָּל־גְּדוֹל שְׁלֹא לְהִשְׁתַּקֵּק בְּרַק
 לְרִצּוֹן הַבּוֹרֵא יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְהִתְאַוֹת
 לְשׁוֹם תְּאַוֹת עוֹלָם הַזֶּה יִתִּירָה, כִּי זֹאת
 נֹדַע שְׁטַבַּע הַטּוֹב לְהִטִּיב, וְכַמְּאֹר חֲזו"ל
 (פסחים קיב.) יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהֶעֱגֵל רוֹצֵה

וְכַמְּאֹר הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ (ח"ג רכו.)
 'וּמִשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן', מִיִּכְלָא דְמִסְכְּנֵי
 דְּאִינוּן דְּשְׂבִיעִין מִרִצּוֹן הַבּוֹרֵא בְּרוּךְ
 הוּא, וְלֹא מִגּוֹ מַכְלֵי וּמִשְׁתֵּי סִגִּי, עַד
 כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

ד. בזוה"ק שם: ותרין מזונין אלין משניין דא מן דא, וכלהו תלת מזוני כתיבי הכא (תהלים קמה, טו)
 'ואתה נותן להם את אכלם בעתו', דא מזונא דעתירי, דיהיב מיכלא סגי בעתו, הא חד. תרין, דכתיב
 'ומשביע לכל חי רצון', דא מזונא דמסכני, דאינון שבעין מרצון, ולא מגו מיכלא סגי. תלת, דכתיב
 'פותח את ידך', דא תוקפא להווא אתר, דבפתיחו דידוי, נפקא רצון ושבעא לכלא.

וְכַמְּאֹר הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ (ח"ג רכו.) וּמִשְׂבִּיעַ
 לְכָל חַי רִצּוֹן. מִיִּכְלָא דְמִסְכְּנֵי דְּאִינוּן דְּשְׂבִיעִין
 מִרִצּוֹן הַבּוֹרֵא בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מִגּוֹ מַכְלֵי וּמִשְׁתֵּי
 סִגִּי עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

This is like the statement in the Zohar HaKadosh (Vol. 3 226a) regarding the pasuk "You open your hand **and satisfy every living thing with desire,**" about which the Zohar teaches "**refers to the food of a poor person, who is satisfied with the knowledge that what little he has is from the will of the Creator, may He be blessed, and not because one has an abundance of food and drink.** The poor man is satisfied and happy because he recognizes that whatever he has is in accordance with Hashem's will and it is Hashem who provides for him, rather than his own resources.

וְזֶהוּ כָּל־גְּדוֹל שְׁלֹא לְהִשְׁתַּקֵּק רַק לְרִצּוֹן
 הַבּוֹרֵא יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְהִתְאַוֹת לְשׁוֹם תְּאַוֹת
 עוֹלָם הַזֶּה יִתִּירָה,

This is a great principle; only to

wish for that which is the will of the Creator, blessed be He, and not to covet any other desires.

Hashem's desire is to bestow goodness upon us

כִּי זֹאת נֹדַע שְׁטַבַּע הַטּוֹב לְהִטִּיב, וְכַמְּאֹר
 חֲזו"ל (פסחים קיב.) יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהֶעֱגֵל רוֹצֵה
 לֵינֵק הַפָּרָה רוֹצֵה לְהִנִּיק, וְזֶה הוּא עֵיקַר בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם בְּגִין דִּיִּתְקַרִי רַחוּם וְכו' (זח"ג רנז:).

It is known that the nature of one who is good is to do more good, as Chazal say (Pesachim 112a) "the cow wants to nurse the calf more than the calf wants eat." This is the primary purpose for the creation of the world and why Hashem is referred to as "the Merciful one." (Zohar Chadash Vol. 3 257b) Hashem desires to bestow goodness upon His creations and, therefore, brought all into existence in order to do so. As a result of Hashem's desire to do good for His creations, Hashem is called "the Merciful one."

Our misdeeds prevent us from

'הטוב והמטיב לרעים ולטובים', כי בנודאי טבע הטוב להטיב לכל, פאשר הנה פנונת בריאת העולם, רק כשבא ההשפעה אל המקבל היא נשתנה לפי ערך הפלים אשר הוכנו לקבל ההשפעה, וזהו הרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי.

לינק הפנה רוצה להניק, וזה הוא עיקר בריאת העולם בגין דיתקרי רחום וכו' (זח"ג רנו:), וצריך האדם לתלות העדר הדבר וחסרונו בעצמו של המקבל, וכמאמרם ז"ל (קידושין פב.) הרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי, וכדאמרינן בתפלת ראש השנה (פיוט האוחז ביד משפט)

ה. בזוה"ק שם: אוף הכי מארי עלמא, קדם דברא עלמא וברא בריין דליה, למאן אתקרי רחום וחנון או דיין, אלא כל שמיהן דליה אינון כנויין, ולא אתקרי בהון אלא על שם בריין דעלמא.

receiving the blessings that Hashem wishes to bestow upon us.

and those who are good. (Chazkan's repetition of the Amidah)

וצריך האדם לתלות העדר הדבר וחסרונו בעצמו של המקבל, וכמאמרם ז"ל (קידושין פב:): הרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי,

כי בנודאי טבע הטוב להטיב לכל, כאשר הנה פנונת בריאת העולם, רק כשבא ההשפעה אל המקבל היא נשתנה לפי ערך הפלים אשר הוכנו לקבל ההשפעה,

Although Hashem does good and seeks to do more good, **one must consider his economic deficiencies and that which he is lacking as his own fault, as Chazal stated (Kiddushin 82b)** "I (mankind) should have merited to receive my sustenance without distress, but **I have made my actions evil and destroyed my livelihood.**" Therefore, if one feels as though he is lacking, it is due to his own spiritual shortcomings and not because Hashem does not wish to bestow goodness upon him.

For, certainly the nature of one Who is good is to seek to do good to all, as was Hashem's intention for creating the world. However, when the Divine blessing comes to the recipient, it changes according to the keilim (literally vessels) that the recipient has prepared with his actions to receive the blessing. Hashem sends blessing, but one only has the capacity to receive those blessings to the extent that he has spiritually prepared himself. If he has engaged in spiritually harmful behavior, he diminishes his capacity to receive the Divine blessings.

וכדאמרינן בתפלת ראש השנה הטוב והמטיב לרעים ולטובים (חזרת הש"ץ).

וזהו הרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי.

This idea is reflected in the prayers of Rosh Hashana in which we say that Hashem is good and does good to those who are bad

This is the meaning of the Gemara's statement: "I have made my actions

כְּבִיכּוֹל מִמַּעַל לְרָצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.
וְזֶהוּ שְׁכָתוּב בְּעֵדַת קֶרַח (במדבר כו, ט)
'בְּהִצּוֹתָם עַל ה'', 'הַנוֹעְדִים עַל ה''
(שם כו, ג), כִּי רָצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ
שְׁמוֹ גְזָרָה שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהֶם בְּחִינַת
כְּהוֹנָה, וְהֵם רָצוּ שְׁיִהְיֶה בָּהֶם בְּחִינַת

וְזֶהוּ הַעֵיקָר, שְׁיִהְיֶה רָצוֹנוֹ כְּרָצוֹן
הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, וְלֹא
יִחְפוֹץ יוֹתֵר מִרָצוֹנוֹ חֵס וְשְׁלוֹם. וּמִי
שְׁחָס וְשְׁלוֹם מִשְׁתּוֹקֵק יוֹתֵר מִרָצוֹן
הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה
נִקְרָאת 'עַלִי', כִּי הוּא רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה

evil and destroyed my livelihood."

The way to achieve material happiness to be happy with what Hashem has given him.

וְזֶהוּ הַעֵיקָר, שְׁיִהְיֶה רָצוֹנוֹ כְּרָצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ
שְׁמוֹ, וְלֹא יִחְפוֹץ יוֹתֵר מִרָצוֹנוֹ חֵס וְשְׁלוֹם.

The main thing is that one's intention should be parallel to the will of the Creator, may He be blessed and that one should not desire more than what is Hashem's will for him to have, chas v'shalom.

The moon failed to internalize this lesson and desired more than the Divine will

וּמִי שְׁחָס וְשְׁלוֹם מִשְׁתּוֹקֵק יוֹתֵר מִרָצוֹן הַבּוֹרָא
יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה נִקְרָאת 'עַלִי',

Someone who, chas v'shalom, desires more than is the will of the Creator expresses the attribute of עלִי, "upon me" or "for me" from the statement of Hashem quoted at the beginning in which Hashem said to the moon "they (the B'nei Yisrael) will bring an atonement offering for me since I minimized the moon."

כִּי הוּא רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה כְּבִיכּוֹל מִמַּעַל לְרָצוֹנוֹ
יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

This is because such a person wants to be above Hashem's will, so to speak, by desiring more than Hashem deems he should receive just as the moon desired more than Hashem determined it should receive. This is which, עַלִי, symbolized by the word literally means "above me." Such a person places his desires "above" what Hashem determines he deserves

Korach and his followers also demonstrated this trait of desiring more than Hashem decreed for them to have.

וְזֶהוּ שְׁכָתוּב בְּעֵדַת קֶרַח (במדבר כו, ט)
בְּהִצּוֹתָם עַל ה'', 'הַנוֹעְדִים עַל ה'' (שם כו, ג), כִּי
רָצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ גְזָרָה שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהֶם
בְּחִינַת כְּהוֹנָה, וְהֵם רָצוּ שְׁיִהְיֶה בָּהֶם בְּחִינַת
כְּהוֹנָה,

This is what is meant by the pasuk regarding the congregation of Korach (Bamidbar 26:9 and 27:3) "Who incited upon Hashem" and "who gathered together upon (against) Hashem." The reason that the word "עַל" is used there is in order to emphasize that because the will of the Creator, blessed be His name, decreed that they (Korach and his followers) should not be Kohanim and they, nevertheless, desired to

שְׁאִין לְחַפּוֹץ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁגִּזְרָה רְצוֹנוֹ וְחִכְמָתוֹ יִתְבַּרֵךְ שָׁמוֹ. וְלִזְה שְׁעִיר גִּימְטְרִיא שָׂרָף, לְרַמּוֹז כִּי הַשְּׁתוֹקְקוֹת יוֹתֵר מֵרְצוֹן הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא אֵין מִמֶּשׁ וְקִיּוּם בְּדָבָר הַזֶּה, כִּי כָּלָה וְנִשְׂרָפָה.

וְזֶה מְרוּמָז בְּדַבְרֵי הַזּוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ, בְּגִין דִּי־תִבְסַם מֵה דְעָלִי, הֵי־יִנּוּ שְׂבִיזָה הַשְּׁעִיר מִתְקַן מֵה שְׂחַפֵּץ יוֹתֵר מֵרְצוֹן הַבּוֹרָא בְּרוּךְ

כִּהוֹנָה, וְזֶהוּ 'עַל ה', מִמַּעַל לְרְצוֹנוֹ כְּכִיכּוֹל.

וְלִזְה הֵי־רַח בְּשַׁעֲה שְׁקֻטְרָגָה עַל הַחֲמָה וְאָמְרָה אֵי אֶפְשֵׁר לְשִׁנֵּי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד, וְרָצְתָה לְהַרְבוֹת אוֹרָה שְׁלֹא כְּרְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ שָׁמוֹ, וּמִפְּנֵי זֶה נִתְמַעַט אוֹרָה, וְלִזְה צְנָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַבְיֵא שְׁעִיר לְתַקֵּן הַדָּבָר הַזֶּה, וְלְרַמּוֹז

be Kohanim, their desire was "above" Hashem's since they coveted more than Hashem determined they should have.

וְזֶהוּ עַל ה', מִמַּעַל לְרְצוֹנוֹ כְּכִיכּוֹל.

This is the meaning of the Torah's expression 'עַל ה', **"upon Hashem," which means "above Hashem's will," so to speak.**

The goat-offering on Rosh Chodesh, the time when the moon reflects the smallest degree of light, atones for the mistake of desiring more than Hashem establishes one should have.

וְלִזְה הֵי־רַח בְּשַׁעֲה שְׁקֻטְרָגָה עַל הַחֲמָה וְאָמְרָה אֵי אֶפְשֵׁר לְשִׁנֵּי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד, וְרָצְתָה לְהַרְבוֹת אוֹרָה שְׁלֹא כְּרְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ שָׁמוֹ, וּמִפְּנֵי זֶה נִתְמַעַט אוֹרָה, וְלִזְה צְנָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַבְיֵא שְׁעִיר לְתַקֵּן הַדָּבָר הַזֶּה,

It is for this reason that Hakadosh Baruch Hu commanded the Jewish people to bring a goat offering to repair this matter **at the time that the moon made its disputation against the sun and claimed that it is impossible to for two kings to utilize one crown in order to**

increase its own light, which was a desire not in accordance with Hashem's will and consequently caused the moon's light to become diminished.

וְלַרְמּוֹז שְׁאִין לְחַפּוֹץ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁגִּזְרָה רְצוֹנוֹ וְחִכְמָתוֹ יִתְבַּרֵךְ שָׁמוֹ.

This hints to us that one should not desire more than that which Hashem's will and wisdom determines for him.

The offering is a goat, whose gematria is the same as the word "consumed."

וְלִזְה שְׁעִיר גִּימְטְרִיא שָׂרָף, לְרַמּוֹז כִּי הַשְּׁתוֹקְקוֹת יוֹתֵר מֵרְצוֹן הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא אֵין מִמֶּשׁ וְקִיּוּם בְּדָבָר הַזֶּה, כִּי כָּלָה וְנִשְׂרָפָה.

Therefore, in order to allude to this, we (goat) offering on Rosh) **שְׁעִיר** bring a Chodesh, whose numerical value (burned or) **שָׂרָף** is equal to the word (consumed) because one who covets more than Hashem has willed for him to have will have nothing of his excessive desire, which will not materialize, but will rather be .destroyed and consumed

וְזֶה מְרוּמָז בְּדַבְרֵי הַזּוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ, בְּגִין דִּי־תִבְסַם

מונין ללְבָנָה, וְקִדְוֵשׁ הַחֹדֶשׁ תְּלוּי בְּבֵית
 דִּין כְּשֵׂאוֹמְרִים מְקוֹדֵשׁ הַחֹדֶשׁ, כְּמוֹ
 שְׁדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (ראש השנה כה, ב) על
 הַפְּסוּק (שמות יב, ב) 'הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם'.
 וְהַעֲנִין הוּא כֶּהָ, כִּי כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 צָרִיךְ לְהִרְחִיק אֶת עַצְמוֹ מִהִטְבְּעוֹת

הוא. וְזֶהוּ בְּחִינַת 'עֲלִי כַּנְל', כִּמְה דָּאֵת
 אָמַר 'שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ', הֵינּוּ
 שְׁהֲרָצוֹן שֶׁהוּא כְּבִיכּוֹל מִמַּעַל לְרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ
 הוּא נִשְׂרָף, כַּנְל.
 וְעִיקָר בְּחִינַת תִּיקוּן וְהִתְחַדְּשׁוֹת הַלְבָנָה
 נִמְסְרָה לְיִשְׂרָאֵל, כִּי יִשְׂרָאֵל

1. בגמ' שם: הכא נמי ניקדשיה ביחידי קא משמע לן, ואימא הכי נמי, אין לך מומחה לרבים בישראל
 יותר ממשה רבינו, וקאמר ליה הקדוש ברוך הוא עד דאיכא אהרן בהדרן, דכתיב 'יאמר ה' אל משה
 ואל אהרן בארץ מצרים לאמור החודש הזה לכם'.

מה דעלי, הֵינּוּ שְׂבֻזָּה הַשְּׂעִיר מִתְקוּן מֵה שְׂחָפִץ
 יוֹתֵר מִרְצוֹן הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא.

This is hinted to in the words of the Zohar HaKadosh בגין דיתבסם
 which refers to the notion that through the goat offering, one rectifies that which he did wrong by having desired more than what Hashem willed for him to have.

וְזֶהוּ בְּחִינַת עֲלִי כַּנְל, כִּמְה דָּאֵת אָמַר שְׂרָפִים
 עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, הֵינּוּ שְׂהֲרָצוֹן שֶׁהוּא כְּבִיכּוֹל
 מִמַּעַל לְרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא נִשְׂרָף, כַּנְל.

This is the attribute of "עלי" ("upon me") mentioned earlier - to the extent that one desires that which is "above" (more) than the Divine will, as is alluded to in Yeshayahu's prophetic vision when he says "seraphim" (literally a specific type of angel, but also a word that refers to a consuming fire) stand above Him. (Yeshayahu 6:2) This alludes to the idea that one who's desire is "above Hashem," so to speak, will be consumed.

The Jewish people rectify the moon's

mistake through the use of a lunar calendar and sanctifying each month as it is declared.

וְעִיקָר בְּחִינַת תִּיקוּן וְהִתְחַדְּשׁוֹת הַלְבָנָה נִמְסְרָה
 לְיִשְׂרָאֵל, כִּי יִשְׂרָאֵל מוֹנִין לְלְבָנָה, וְקִדְוֵשׁ
 הַחֹדֶשׁ תְּלוּי בְּבֵית דִּין כְּשֵׂאוֹמְרִים מְקוֹדֵשׁ
 הַחֹדֶשׁ, כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (שמו"ר טו
 כ) על הַפְּסוּק (שמות יב, ב) הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם.

The primary rectification and renewal of the moon was given over to the Jewish nation because it is Klal Yisrael who counts the months according to the lunar calendar. The Kiddush HaChodesh (declaration and sanctification of the new month) depends on the Beit Din's declaration of "mikudash haChodesh" (the month is sanctified), as our rabbis of blessed memory explained (Shemot Rabbah 15: 20) about the pasuk's statement "This month shall be for you as the beginning of all months." (Shemot 12:2)

Distance from excessive physical pleasure helps one to being happy with

נתמעט אורה, על כן אנו בני ישראל צריכים ליהרהר מתאוות המותרות ולהתרחק מטבעיות, רק תשוקתנו יהיה לקבל עלינו רצונו ותברך שמו בשמחה, כי בידו יתברך שמו לשדד המערכות ולפעול הכל כרצונו יתברך שמו.

וזהו שאנו אומרים בברכת קידוש הלבנה, 'וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן שיהם עתידים

ומתאוות הגופנים כנ"ל, אך להשתוקק בכל לבו ונפשו רק לרצון הבורא ברוך הוא, ולידע שברצונו יתברך תלוי הכל, וברצונו יתברך הוא מנהיג כל העולמות עליונים ותחתונים, כמאמר הכתוב (תהלים ל, ח) 'ה' ברצונו העמדתה להררי עוז.

ולזה אנו מונין ללבנה, לידע כמו שהלבנה שרצה יותר מרצון הבורא יתברך שמו ועל ידי זה נתמעט אורה, על כן אנו בני ישראל צריכים ליהרהר מתאוות המותרות ולהתרחק מטבעיות, רק תשוקתנו יהיה לקבל עלינו רצונו יתברך שמו בשמחה, כי בידו יתברך שמו לשדד המערכות ולפעול הכל כרצונו יתברך שמו.

his lot and strengthens his *emunah*

והענין הוא כך, כי כל איש ישראל צריך להרחיק את עצמו מהטבעיות ומתאוות הגופנים כנ"ל, אך להשתוקק בכל לבו ונפשו רק לרצון הבורא ברוך הוא, ולידע שברצונו יתברך תלוי הכל, וברצונו יתברך הוא מנהיג כל העולמות עליונים ותחתונים.

The matter is as follows: Every Jewish person needs to distance himself from his natural urges and his physical desires, as we mentioned above. Instead of seeking to fulfill physical pleasures and desires, one should yearn with all of his heart and soul only to fulfill the will of the Creator, may He be blessed, and to know that everything depends on Hashem's will. Furthermore, the upper and lower worlds are guided according to Hashem's will.

כמאמר הכתוב (תהלים ל, ח) 'ה' ברצונו העמדתה להררי עוז.

This is in accordance with the pasuk (Tehillim 30:8) "Hashem, with Your will You established my

mountain to be mighty." In this pasuk David HaMelech recognizes that his strength comes from Hashem.

ולזה אנו מונין ללבנה, לידע כמו שהלבנה שרצה יותר מרצון הבורא יתברך שמו ועל ידי זה נתמעט אורה, על כן אנו בני ישראל צריכים ליהרהר מתאוות המותרות ולהתרחק מטבעיות, רק תשוקתנו יהיה לקבל עלינו רצונו יתברך שמו בשמחה, כי בידו יתברך שמו לשדד המערכות ולפעול הכל כרצונו יתברך שמו.

Therefore, we count our months according to the moon in order to emphasize that just as the moon desired more than the will of Hashem and, consequently its light was diminished, we, the B'nei Yisrael, must be cautious to abstain from excessive desires and natural urges. Our only longing should be to accept Hashem's will upon ourselves with joy, for it is in Hashem's control to influence and act upon everything according to His will.

וזהו שאנו אומרים בברכת קידוש הלבנה, ו'וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת

מונים לשמש, כי השמש מרמז לטבעיות, כי כמו שנבראת באורה כן הוא עתה כמאז, ולא נתמעט ולא נתרבה אורה כלל, וכאשר ראיתי בספר קדושת לוי על חנוכה (כללות ימים טובים), 'שמש ידע מבואו' (תהלים קד, יט), פירוש כי היא בבחינת חק אחר כאשר גזר לה השם יתברך בעת בריאתה, כן היא גם עתה, אבל הלבנה אינה כן, כי פעמים באה

להתחדש כמותה' וכו', היינו שאנו מייחלים ומצפים שיהיה העטרה והתפארת לישראל, כמו הלבנה שהיא פעת במיעוט אור, ועתידה להתחדש באור גדול במהרה בימינו.

והעיקר הוא להתרחק ולברוח מהטבעיות וגופניות ומהאומות העולם בתכלית הריחוק, כי המה משוקעים מאד רק בטבעיות ובתאוות גופנים, ולזה המה

לעמוסי בטן שהם עתידים להתחדש כמותה וכו',

This is the meaning of that which we say in *Birkat HaLevana* (the blessing praising Hashem for the renewal of the moon) "To the moon He said that it should renew itself as a splendid crown for those borne of the womb, who will renew themselves just like it, etc."

היינו שאנו מייחלים ומצפים שיהיה העטרה והתפארת לישראל כמו הלבנה שהיא פעת במיעוט אור, ועתידה להתחדש באור גדול במהרה בימינו.

This refers to our aspiration and waiting for the crown and splendor of the Jewish people to be restored, just as the moon's light is minimized, but is ultimately renewed with a greater light, may it be soon in our days.

The harm of focusing on physical pleasures and "natural" desires

והעיקר הוא להתרחק ולברוח מהטבעיות וגופניות ומהאומות העולם בתכלית הריחוק,

כי המה משוקעים מאד רק בטבעיות ובתאוות גופנים,

It is essential to distance oneself and run away from our natural urges, our focus on bodily gratification, and from the nations of the world, who are entrenched only in natural pleasures and bodily desires.

ולזה המה מונים לשמש, כי השמש מרמז לטבעיות, כי כמו שנבראת באורה כן הוא עתה כמאז, ולא נתמעט ולא נתרבה אורה כלל,

Therefore, the nations of the world calculate their months by the sun, which symbolizes nature due to the fact that it remains exactly as it was created and didn't decrease or increase its light at all.

וכאשר ראיתי בספר קדושת לוי על חנוכה (כללות ימים טובים), שמש ידע מבואו (תהלים קד, יט), פירוש כי היא בבחינת חק אחר כאשר גזר לה השם יתברך בעת בריאתה, כן היא גם עתה,

This idea is similar to that which I have seen in the *Sefer Kedushat*

עמָהֶם גֹרֵם חֵס וְשָׁלוֹם וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מֵעֲשִׂיהֶם (תהלים קו, לה). וְלִכְן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְיָחוֹק, אֲךָ לְגִשֵׁת אֶל הַקּוֹדֵשׁ לְהִשְׁתַּקֵּק לְרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְדַבֵּק בְּעֶשֶׂר קְדוּשׁוֹת הַרְמוּזִים בְּמִשְׁנֵה (כלים פ"א מ"ו-ט), קְדוּשַׁת אֲרָץ יִשְׂרָאֵל, קְדוּשַׁת הַר הַבַּיִת וְהַהִיכָל, כְּמֵאֲמַר

בְּאַרוּכָה פְעָמִים בָּאָה בְּקִצְרָה (ראש השנה כד:). וְהָאוֹמוֹת הָעוֹלָם הֵם בְּבַחֲיִנַת טְבַעֲיוֹת, וְלִכְן הֵם מוֹנִים לְשִׁמְשׁ, שֶׁהוּא גַם כֵּן בַּחֲיִנַת טְבַעֲיוֹת, אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְיָחוֹק, כְּמֵאֲמַר הַכְּתוּב (ויקרא יח, ג) וּבַחֲוִקוּתֵיהֶם לֹא תִלְכוּ, כִּי הִתְחַבְּרוּת

ז. ז"ל בקדושת לוי שם: ועל פי זה נראה פירוש הפסוק 'עשה ירח למועדים שמש ידע מבואר', דלכאורה היה לומר 'עשה ירח למאורות ולמועדים', וגם החבור אין מבינים. ולפי דברינו יתכן כך הוא הפירוש, 'עשה ירח למועדים', לכן 'שמש ידע מבואר' ולא הירח, דכיון דעשה למועדים הירח ולפעמים צריכין בית דין הגדול לצורך המועדים לחסרו או לעברו, גלל כן הירח לא ידע מבואר. נמצא כך הוא פירוש הפסוק, 'עשה ירח למועדים', וצריכין לחסר את החודש או לעברו לצורך המועדים, לכן 'שמש הוא ידע מבואר' ולא הירח.

Levi in the essay on Chanukah, which quotes the pasuk (Tehillim 104:19) "the sun knows when to set" and explains that the sun has a consistent regulation that continues to follow the same decree that Hashem made at the time that it was created.

אבל הלבנה אינה כן, כי פעמים באה בארוכה (פעמים באה בקצרה (ר"ה כה

Yet, the moon is not so because sometimes it travels in a long path (has a longer cycle) and other times it travels in a short path (has a shorter cycle). (Rosh Hashana 25a)

The sun represents the nations of the world who focus on attaining "natural" pleasures

וְהָאוֹמוֹת הָעוֹלָם הֵם בְּבַחֲיִנַת טְבַעֲיוֹת, וְלִכְן הֵם מוֹנִים לְשִׁמְשׁ, שֶׁהוּא גַם כֵּן בַּחֲיִנַת טְבַעֲיוֹת, אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְיָחוֹק, כְּמֵאֲמַר הַכְּתוּב (ויקרא

יח, ג) וּבַחֲוִקוּתֵיהֶם לֹא תִלְכוּ, כִּי הִתְחַבְּרוּת עִמָּהֶם גֹרֵם חֵס וְשָׁלוֹם וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מֵעֲשִׂיהֶם (תהלים קו, לה).

The nations of the world represent a focus on nature and following their "natural" instincts. Therefore, they calculate their months with the sun, which also represents nature. However, Hashem's nation, the house of Israel, must thoroughly distance ourselves from them, as the pasuk says (Vayikra 18:3) "Do not walk according to their edicts," for associating with them can cause use to mingle with the nations and learn their ways. (Tehillim 106:35)

Run away from hedonism and pursue holiness

וְלִכְן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְיָחוֹק, אֲךָ לְגִשֵׁת אֶל הַקּוֹדֵשׁ לְהִשְׁתַּקֵּק לְרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְדַבֵּק בְּעֶשֶׂר קְדוּשׁוֹת הַרְמוּזִים בְּמִשְׁנֵה (כלים א, ו), קְדוּשַׁת אֲרָץ יִשְׂרָאֵל, קְדוּשַׁת הַר הַבַּיִת

קדושות הנ"ל. ולזה כיוונו רבותינו ז"ל (פרד"א פרק מו) פינחס זה אליהו, פי פינחס אליהו גימטריא עשר פעמים שם העצם יתברך שמו, לרמוז שיצא מן הטבע ומסר נפשו על קדושת שמו יתברך, ולא פחד ולא זע מכל כ"ד אלה שהיה בשבטו של שמעון, ונחבטן

הכתוב (מלכים א ה, מח) ויהתפללו אליהו דרך ארצם וגו'. וזהו כוונת הפסוק וירא פינחס בן אלעזר וגו' ויקח רמח בידו, היינו שיצא מחוץ לדרך הטבע ודבק את עצמו בעשר קדושות הנ"ל, ולזה פינחס מלא ביו"ד, לרמוז על עשר

ח. וראה זוה"ק ח"ג רלו, ב: יו"ד דא איהי רזא דברית, כל מאן דנטר ברית דא, איהו אשתזיב לעילא, ואשתזיב לתתא, פנחס בגין דאיהו קני על ברית דא, אשתזיב מן דינא עלאה, ומן דינא דלתתא, ובגין כך אתרשים יו"ד דא בגויה, הדא הוא דכתיב, 'פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן' וגו'.

וההיכל, כמאמר הכתוב (מלכים-א ח, מח) ויהתפללו אליהו דרך ארצם וגו'.

Therefore, we must distance ourselves from them and instead draw near to holiness by yearning to fulfill Hashem's will and connecting to the ten forms of holiness alluded to in the Mishna (Keilim 1:6). These forms of kedusha include the holiness of Eretz Yisrael, the holiness of har habayit (temple mount) and the temple sanctuary, etc. Drawing close to Hashem through the holiness of Eretz Yisrael and the Beit Hamikdash is alluded to in the pasuk (Melachim I 8:48) "they pray to you in the direction of their land."

Pinchas separated from a focus on physical pleasure

וזהו כוונת הפסוק וירא פינחס בן אלעזר וגו' ויקח רמח בידו, היינו שיצא מחוץ לדרך הטבע ודבק את עצמו בעשר קדושות הנ"ל,

This is in the intention of the

pasuk "And Pinchas ben Elazar saw...and he took a spear in his hand..." Through the lens of our above approach this means that he went out of his nature (chasing his natural desires) and attached himself to the ten forms of holiness mentioned earlier.

ולזה פינחס מלא ביו"ד, לרמוז על עשר קדושות הנ"ל.

This is why the name Pinchas is written in its full form (including the unnecessary letter 'y', which is the value of 10) since it hints to the ten forms of holiness mentioned in Masechet Keilim.

ולזה כיוונו רבותינו ז"ל (פרד"א פרק מו) פינחס זה אליהו, פי פינחס"ס אליהו גימטריא עשר פעמים שם העצם יתברך שמו, לרמוז שיצא מן הטבע ומסר נפשו על קדושת שמו יתברך, ולא פחד ולא זע מכל כ"ד אלה שהיה בשבטו של שמעון, ונחבטן בקרקע, לרמוז לנו שצריך להתרחק מבחינת שמש שהוא בחינת טבעיות.

וְזֶה פְּנוּנַת הַפְּסוּק, 'יִבְדַּבֵּר וְגו' פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתֵּי מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל', הֵינּוּ שֶׁהֲרָאָה לָהֶם שְׂצָרִיף לְהִתְרַחֵק מִבְּחִינַת חַמָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת טְבַעֲיוֹת כְּאֹמֹר לְמַעַלָּה, מִחַמַּת 'בְּקָנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם', וְלֹא

בְּקִרְקַעֵט, לְרַמֵּז לָנוּ שְׂצָרִיף לְהִתְרַחֵק מִבְּחִינַת שְׂמֵשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת טְבַעֲיוֹת. וְזֶה שְׂאֹמֵר 'קַח אֶת כָּל רְאֵשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לְה' נֶגֶד הַשְּׂמֵשׁ', הֵינּוּ שִׁיְהִי מִתְנַגְּדִים נֶגֶד בְּחִינַת שְׂמֵשׁ, הֵינּוּ לְהִתְרַחֵק מִהַטְבַּעֲיוֹת מִכָּל וְכָל.

ט. עיין במ"ר כ, כה: כשיצא עמדו בני שבטו לפגוע בו ירד המלאך ונגף בהם, כשראה פנחס שמבקש לכלותן חבטן בקרקע ועמד והתפלל וסלקו, הה"ד (תהלים קו, ל) 'ויעמוד פינחס ויפלל', שהוא עושה את הדין שנאמר (שמות כא, כב) 'ונתן בפלילים' וגו'.

This was the intention of our rabbis, of blessed memory when they said (Pirkei D'rebbi Eliezer) "Pinchas is Eliyahu" since the names Pinchas and Eliyahu (פנחס and אליהו) are the gematria of 10 times the essential name of Hashem. This hints to the idea that he (Pinchas and Eliyahu) went out of his nature and displayed self-sacrifice in order to sanctify Hashem's name without fear or trembling from the 24,000 followers of Zimri from the shevet of Shimon. Rather, he "beat them to the ground" (defeated them). This illustrates for us that we must distance ourselves from the attribute of giving into nature, which is represented by the sun.

worshiped the idolatry of Midian **and impale them** (those who sinned) **in Hashem's presence** (literally, for Hashem) **in daylight** (literally, across from the sun). **"This imperative to judge the sinners referred to those who were "opposed to the sun," which means those who thoroughly distanced themselves from giving in to their natural, base urges were the ones to judge those who worshiped idolatry.**

The answer to our question pondering the reason why the expression "revoked my wrath" appears before the expression "and I did not destroy the B'nei Yisrael" and :

This is the intent of the words of the pasuk "And Hashem said...Pinchas ben Elazar ben Aharon revoked my from upon the B'nei (חמת) wrath "Yisrael, etc

וְזֶה שְׂאֹמֵר קַח אֶת כָּל רְאֵשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לְה' נֶגֶד הַשְּׂמֵשׁ, הֵינּוּ שִׁיְהִי מִתְנַגְּדִים נֶגֶד בְּחִינַת שְׂמֵשׁ, הֵינּוּ לְהִתְרַחֵק מִהַטְבַּעֲיוֹת מִכָּל וְכָל.

This is why the pasuk says "take all of the heads of the nation in order to judge those who

הֵינּוּ שֶׁהֲרָאָה לָהֶם שְׂצָרִיף לְהִתְרַחֵק מִבְּחִינַת חַמָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת טְבַעֲיוֹת כְּאֹמֹר לְמַעַלָּה, מִחַמַּת בְּקָנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם, וְלֹא נִתְיִירָא כָּלָל,

בְּרִיתִי שְׁלוֹם'. יְהִי רְצוֹן שְׁנוֹזָה לְבַחֲנֵת
הַסִּתְּפָקוֹת, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן
הַבוֹרָא יִתְּבַרַךְ בְּשִׂמְחָה, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

נְתִיירָא כָּלֵל, וּמַחְמַת זֶה שָׁב חֲרוֹן אַף
ה' מִיִּשְׂרָאֵל, 'וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְיָתִי', 'לְכֵן אָמַר הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת

This means that through not fearing anything and avenging Hashem, Pinchas showed the people how one must distance himself from wrath (חמה), which is equated with giving into one's natural urges.

the people how to remove "Hashem's wrath," in other words he taught them the importance of creating distance from hedonism, then Hashem did not destroy the B'nei Yisrael.

וּמַחְמַת זֶה שָׁב חֲרוֹן אַף ה' מִיִּשְׂרָאֵל, וְלֹא
כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי,

לְכֵן אָמַר הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם.

As a result of this, the fury of Hashem was removed from Yisrael and Hashem said "I did not destroy B'nei Yisrael in my vengeance." The word "my wrath" (חַמָּתִי) is related to the word חמה, which means sun, and, therefore represents hedonism. The pasuk is telling us that the end result of Hashem not destroying the B'nei Yisrael depended on Pinchas first avenging Hashem's honor by demonstrating to the people the necessity of distancing oneself from a hedonistic lifestyle. This is why the expression "because of his vengeance for me among them" appears in between "revoked my wrath from the B'nei Yisrael" and "I did not destroy the B'nei Yisrael." After Pinchas taught

Therefore, Hashem commanded Moshe to **"say to Pinchas - I am giving him my covenant of peace."** After teaching the people about the importance of connecting to Hashem through holiness instead of living a hedonistic lifestyle, Pinchas was able to remove Hashem's wrath and restore peace to the Jewish people. Therefore he was rewarded with a covenant of peace.

יְהִי רְצוֹן שְׁנוֹזָה לְבַחֲנֵת הַסִּתְּפָקוֹת, וּלְקַבֵּל
עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבוֹרָא יִתְּבַרַךְ בְּשִׂמְחָה, אָמֵן
כֵּן יְהִי רְצוֹן.

May it be His will that we merit contentment from what we receive and accept upon ourselves to fulfill the will of Hashem with happiness, amen. So may it be His will.

Summary: The Bat Ayin discusses an important mussar lesson that is alluded to in the beginning of the parasha. At first glance, when the Torah writes that Pinchas removed Hashem's wrath through his vengeance for Hashem and Hashem did not destroy the B'nei Yisrael, the sequence seems to be out of order. We would have

assumed that the pasuk should have said that Pinchas removed Hashem's wrath from the B'nei Yisrael and Hashem did not destroy them **because of the vengeance of Pinchas on Hashem's behalf**. Why did the Torah reverse the sequence?

The Bat Ayin shares an important lesson with us as he develops an answer to this question. The foundation is that fixation on attaining physical pleasures and desiring more material goods than those Hashem gave us prevents us from achieving holiness and from receiving Hashem's blessings. This was demonstrated by the moon, whose desire to become greater than Hashem determined caused it to become smaller and, therefore, "reduced the blessing" that it was able to receive.

In order to make a tikkun (rectification) for this mistake, the Jewish people, who use a lunar calendar and are represented by the moon, bring a special offering on Rosh Chodesh that atones for Hashem's making the moon smaller. The Bat Ayin explains how the language used in this account (specifically the word עליו) refers to those who seek more materialism than Hashem gave them (עליו refers to "above Hashem") and maintain a hedonistic perspective. To counteract this mistake, the Jewish people bring the special Rosh Chodesh offering described above. Like the moon that became smaller, but experiences expansion of influence as its light becomes greater, the Jewish people will one day return to its prior splendor and glory.

The Bat Ayin concludes by explaining the answer to our question. Pinchas demonstrated the need to distance ourselves from seeking additional material pleasures and seeking to gratify our natural urges. (It should be noted that Pinchas was not protesting the fulfillment of natural urges when done according to the way that the Torah permits. In other derashot the Bat Ayin explains that natural urges such as eating, drinking, and marital relations are all permitted and even considered positive when done in accordance with the Torah's laws and **for the proper intention of enhancing our service of Hashem**. Here, however, the Bat Ayin decries those who seek to fulfill their natural urges and desires, as animals who seek to quench their base, physical hunger and passion.)

This lesson is hinted to in the expression "Pinchas revoked my wrath (המתתי) from the B'nei Yisrael. After he did so by teaching the

people to distance themselves from those who chase after physical gratification and avenged Hashem's honor by protesting pleasure seekers who desire more than Hashem gave them, Hashem did not destroy the B'nei Yisrael. Therefore, the expression "through/because of his vengeance" appears in between "Pinchas revoked my wrath" and "I did not destroy the B'nei Yisrael." Since Pinchas "revoked my wrath" (taught the people to distance themselves from hedonism) through his protest (vengeance for Hashem), Hashem did not destroy the B'nei Yisrael.

In this piece, the Bat Ayin emphasizes the danger of seeking additional materialism than one has, which weakens one's emunah in Hashem, inhibits his ability to receive blessings, and prevents him from achieving holiness. In order to achieve holiness, one should remain far away from the hedonistic culture that permeates the world and connect to holy places, which are Eretz Yisrael and the Beit Hamikdash. The result of internalizing the above lessons is not only coming closer to holiness and enhancing our emunah, but also becoming happier people who rejoice in what Hashem has given us.
